

»§ 01. Deltagelse i aktiviteter, der kan finansieres af de midler, som kommuner og amtskommuner i henhold til loven om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. har pligt til at afsætte til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, kan træde i stedet for ungdomsydelse mod beskæftigelse efter reglerne i dette afsnit.

Stk. 2. Såfremt den unge deltager i aktiviteter efter stk. 1, for hvilke der ikke udbetales løn, kan der uanset reglen i § 40, stk. 2, 1. pkt., ydes kontanthjælp efter § 37.«

5) Nr. 3 affattes således:

»3. I § 133, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nye punkummer:

»Det samme gælder kommunernes udgifter efter §§ 49 a-c til løn, løntilskud samt til drift inden for en grænse på 20 pct. af de samlede udgifter til løn og løntilskud. Til kommunens udgifter til uddannelse efter § 49 d ydes et stats-tilskud svarende til tilskuddet efter § 23 a, stk. 4, i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. inden for en grænse svarende til 5 timer ugentligt pr. ung med ungdomsydelse. Der kan ikke til kommunens udgifter efter §§ 49 a-d ydes statstilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.«

Til § 2

6) Efter 1. pkt. indsættes som nyt punktum:

»Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at reglerne om ungdomsydelse først skal anvendes i kommunen fra 1. september 1989.«

Til § 3

7) Paragraffen affattes således:

»§ 3. Unge under 20 år, der ved indførelse af reglerne om ungdomsydelse modtager kontanthjælp efter § 37, skal have et tilbud om ungdomsydelse mod beskæftigelse senest 6 måneder efter reglerens ikrafttræden eller inden det forudgående tidspunkt, da de fylder 20 år.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter ønske fra kommunal side fastslås det, at kommunerne har en frist på op til 2 uger til at finde et beskæftigelsestilbud til den unge.

Til nr. 2

Det ventes på den ene side, at en del unge kun vil have brug for et kortvarigt job, f.eks. indtil start på uddannelse, og der kan på den anden side inden for sæsonbetonede erhverv være behov for ekstra arbejdskraft.

Det foreslås derfor, at beskæftigelse af unge i ungdomsydelsesordningen også kan ske ved sæsonarbejde.

Herved fraviges en forudsætning, som er kommet til udtryk i bemærkningerne til lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Heri hedder det nemlig, at ansættelse i privat virksomhed med løntilskud skal være af varig karakter.

Det forudsættes, at kommunerne vurderer den enkelte unges behov og alene visiterer unge med et kortvarigt jobbehov til sæsonpræget arbejde.

Til nr. 3

Efter ønske fra kommunal side fastslås det, at der i tiden indtil 1. lønudbetaling i den unges beskæftigelsestilbud bliver adgang for det sociale udvalg til at udbetale en ydelse, der beregnes efter kontanthjælpsreglerne. Det gøres gældende af kommunerne, at de praktiske erfaringer i beskæftigelsesprojekter efter loven om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. med udbetaling af lønfor-skud taler imod anvendelsen af en forskudsordning.

Til nr. 4

Det gøres ved lovforslaget klart, at der ikke med ungdomsydelsesordningen sker indskrænkning i kommunernes adgang til at iværksætte de allerede bestående foranstaltninger efter loven om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

De unge, der ved lovens ikrafttræden er i gang med sådanne foranstaltninger, kan således fortsætte, og også efter lovens ikrafttræden kan de unge henvises til disse foranstaltninger i stedet for til ungdomsydelsesordningen, således at deltagelsen finansieres efter de almindelige regler for sådanne foranstaltninger.

Dette gælder alle de aktiviteter, der kan finansieres af de kommunale pligtbeløb til ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelse. Men i det omfang deltagelse i disse aktiviteter er betinget af en vis forudgående ledighed – som f.eks. 3